

Introducere	3
Principii	4
Simboluri	7
Listă de abrevieri	8
Glosar	9

We know
books

Purici

- ▶ Puricele găinii, Puricele șobolanului european, Puricele ariciului, Puricele omului 11
- ▶ Puricele pisicii, Puricele câinelui 13

Păduchi

- ▶ Păduchele de corp 15
- ▶ Păduchele capului, Păduchele pubian 17

Muște/Țânțari

- ▶ Țânțarul febrei galbene, Țânțarul tigru, Țânțarul de tufiș asiatic 19
- ▶ Țânțarul comun 21
- ▶ Țânțar negru, Insectă culicoides 23
- ▶ Țânțarul anofel sau al malariei 25
- ▶ Musculița de nisip 27

Muște, Tăuni

- ▶ Musca cerbului, Musca calului, Musca drepnelei negre 29
- ▶ Tăunul, Chrysops sp 31

Ploșnițe

- ▶ Ploșniță de pat 33
- ▶ Ploșnița rândunelilor, Ploșnița liliecilor 35

Acarieni

- ▶ Acarianul foliculului de păr 37
- ▶ Acarienii din praful de casă 39
- ▶ Acarienii de toamnă ai recoltei 41
- ▶ Acarianul scabiei 43
- ▶ Acarianul de șobolan tropical, Acarianul nordic al păsărilor și Acarianul roșu 45

Căpușe

- ▶ Căpușa comună 47
- ▶ Căpușa câinelui, Căpușa de pădure 49
- ▶ Căpușă Hyalomma 51
- ▶ Argas reflexus 53

Lipitoare

- ▶ Lipitoare medicinală 55

Tenii

- ▶ Botriocefalul 57
- ▶ Tenia căinelui, Tenia pitică 59
- ▶ Echinococcus granulosus / agent patogen al hidatidozei, Echinococcus multilocularis / agent patogen al echinococozei alveolare 61
- ▶ Tenia bovină, Tenia porcină 63

Organisme unicelulare

- ▶ Leishmania 65
- ▶ Agent patogen al malariei 67
- ▶ Toxoplasma 69
- ▶ Trichomonas 71

Viermi cilindrici

- ▶ Loa loa 73
- ▶ Anchilostoma 75
- ▶ Viermele heringului 77
- ▶ Toxocara canis 79
- ▶ Oxiuri 81
- ▶ Tricocefalul 83
- ▶ Limbricul 85
- ▶ Trichina / Trichinella 87
- ▶ Strongyloides stercoralis 89

Trematode

- ▶ Trichobilharzia spp 91
- ▶ Schistosoma haematobium 93
- ▶ Paragonimus westermani 95
- ▶ Heterophyes heterophyes, Fasciolopsis buski 97
- ▶ Dicrocoelium dendriticum, Fasciola hepatica 99

Boli

- ▶ Febra Chikungunya 101
- ▶ Febra Dengue 102
- ▶ Encefalita transmisă de căpușe (TBE – tick borne encephalitis) 103
- ▶ Boala Lyme 104
- ▶ Febra Zika 105

Repeleante

- Bibliografie 111
- Surse web 111
- Surse imagini 113

We know
books

Puricele găinii (A), Puricele șobolanului european (B),
Puricele ariciului (C), Puricele omului (D)

Dimensiuni
1,5–3 mm

We know
books

Femela puricelui
omului (vedere
laterală)

Denumire
științifică

A: Ceratophyllus gallinae; **B:** Nosopsyllus fasciatus;
C: Archaeopsylla erinacei; **D:** Pulex irritans

Ordinul Siphonaptera

Familia A, B: Ceratophyllidae; **C, D:** Pulicidae

Aspect

Adulți: De culoare maro închis și aplatizat latero-late-
ral; perechea de picioare din spate este transformată
pentru sărituri

A, B: Spini numai pe marginea posterioară a primului
segment toracic;

C: 2–3 spini mici atât pe partea inferioară a capului,
cât și pe marginea posterioară a primului segment
toracic;

D: Fără spini nici pe partea inferioară a capului, nici pe
marginea posterioară a primului segment toracic

Răspândire

Europa și Asia.

Gazde

A: păsări;

B: rozătoare;

C: arici;

A-C: dacă gazdele efective sunt absente, oamenii
vor fi și ei înțepați;

D: mamifere (inclusiv omul).

Puricele găinii (A), Puricele șobolanului european (B), Puricele aricului (C), Puricele omului (D)

Infestarea Puricii ajung la gazde sărind; preferă regiunile corpului umede și calde

Simptome Înțepătura este o pată de culoare închisă înconjurată de o zonă roșie, edemațiată. Mușcăturile sunt foarte pruriginoase și sunt adesea dispuse în rânduri.

Prevenția Repelentele cu ingredientul **icaridină** (> Cap. Repelente) pot proteja împotriva mușcăturilor de purici. Puricii pot intra în spațiul de locuit prin cuiburi de pe casă, așa că aveți grijă când curățați cutiile de cuibărit. Populațiile de șobolani și rozătoare ar trebui menținute cât mai reduse posibil în apropierea caselor. Capcanele de lumină pentru purici ajută la detectarea unei infestări.

Terapia O îmbăiere completă îndepărtează puricii care sunt încă pe corp. Dezinfectați înțepăturile pentru a preveni suprainfecțiile (**octenidină, iod-polividonă**). Pentru mâncărimi ușoare sunt indicate antihistaminicele aplicate local. Mâncărimea severă este tratată cu glucocorticoizi topici cu potență redusă până la moderată și cu antihistaminice orale (**Cetirizină, Levocetirizină, Loratadină, Desloratadină**). Răcirea cu pachete de gheață este o măsură eficientă imediată. Hainele și lenjeria de pat trebuie spălate la 60°C. Aspirați minuțios apartamentul, canapelele, tapițeria mașinii etc. Infestările puternice fac necesară utilizarea pesticidelor.

- În Germania, puricii omului se găsesc rar în clădiri; puricii de animale sunt aduși în clădiri din exterior.
- Infestările cu purici pot fi detectate folosind o capcană cu lumină pentru purici.

Dimensiuni
2,5 mm –
după ce a
supt ajunge
la 4 mm

We know
book
Puricele pisicii în
timp ce sughe sânge

Denumire științifică

A: Ctenocephalides felis; **B:** Ctenocephalides canis

Ordinul Siphonaptera

Familia Pulicidae

Aspect

Ambele specii sunt aplatizate latero-lateral și de culoare maronie, cu 7–9 spini ascuțiți atât pe marginea inferioară a capului, cât și pe marginea posterioară a primului segment toracic; a treia pereche de picioare este adaptată pentru sărituri.

Răspândire

La nivel mondial.

Gazde

În primul rând pisici și câini; în absența gazdelor principale și oameni, rozătoare, vite și maimuțe. Puricii adulți ai ambelor specii rămân în blana gazdelor pe tot parcursul vieții. Dezvoltarea larvelor are loc în culcușurile gazdelor. Nutriția provine în principal din fecalele puricilor adulți, care conțin sânge.

Infestarea

Oamenii nu sunt gazda preferată pentru niciunul dintre cele două tipuri de purici. Cu toate acestea, contactul cu animale (domestice) infectate poate duce și la apariția de mușcături de purici la oameni.

Simptome

Locul înțepăturii este o pată de culoare închisă înconjurată de o zonă roșie, edemațiată. Mușcăturile sunt uneori foarte pruriginoase și sunt adesea dispuse în rânduri.

Puricele pisicii (A), Puricele câinelui (B)

We know
books**Prevenția**

Repelentele care conțin ingredientul **Icaridin** (► Cap. Repelente) pot proteja împotriva mușcăturilor de purici. Animalele de companie trebuie tratate în mod regulat profilactic împotriva infestărilor cu purici, de exemplu, cu gulere sau zgărzi care conțin substanțe repelente. Capcanele de lumină pentru purici ajută la detectarea unei infestări. O atenție deosebită trebuie exercitată atunci când se intră în contact cu animalele fără stăpân.

Terapia

Deoarece infecția provine de obicei de la animalele care trăiesc în gospodărie, sursa trebuie găsită și atât animalul, cât și mediul înconjurător trebuie să fie complet dezinfestate.

Dezinfectați înțepăturile pentru a preveni suprainfecțiile (**Octenidină, Iod-povidonă**). Pentru mâncărimi ușoare sunt indicate antihistaminicele aplicate local. Mâncărimea severă este tratată cu glucocorticoizi topici cu potență redusă până la moderată și cu antihistaminice orale (**Cetirizină, Levocetirizină, Loratadină, Desloratadină**). Răcirea cu pachete de gheață este o măsură eficientă imediată. Hainele și lenjeria de pat trebuie spălate la 60°C. Aspirați minuțios apartamentul, canapelele, tapițeria mașinii etc. Infestările puternice fac necesară utilizarea pesticidelor.

Particularități

Detectarea excrementelor de purici pe animal prin pieptănarea blăunii; particulele fecale existente conțin sânge nedigerat, care devine roșu după adăugarea de apă.

- Boli transmise: puricii sau părțile mușcate pot conține stadiul larvar al *Dipylidium caninum*, care este patogen atât pentru oameni, cât și pentru câini și pisici (► Tenia câinelui). Prin urmare, animalele de companie afectate trebuie deparazitate.

Dimensiuni
2,7–4,4 mm

Păduche de corp adult și lindini pe partea inferioară a țesăturii

Denumire științifică

Pediculus humanus corporis

Ordinul Phthiraptera

Familia Pediculidae

Aspect

Ochii pigmentați închiși la culoare; extremități ale picioarelor transformate în gheare în formă de cârlig; culoare transparentă, albicioasă-cenușie sau maronie. Părțile bucale sunt retractate în faringe când sunt în repaus; timp de dezvoltare: 2–3 săptămâni; nimfele nou eclozate au 1–2 mm lungime, păduchii adulți au aproximativ 3 mm lungime.

Răspândire

La nivel mondial.

Gazde

Stau pe corpul uman; transmiterea numai prin contact fizic direct sau îmbrăcăminte sau lenjerie de pat utilizată în comun.

Infestarea

Păduchii de corp trăiesc în cusăturile îmbrăcăminte și a rufelor, precum și pe părțile păroase ale corpului. Capul este afectat doar în infestări foarte severe. Se hrănesc din gazdă cel puțin o dată pe zi.

Simptome

Înțepăturile cu un diametru de aproximativ 1 mm sunt inițial roșii, mai târziu adesea devin albastrii. Pruritul variază de la persoană la persoană și pot apărea macule. Gratajul poate duce la suprainfecții și ulcerații ulterioare.

Prevenția

Spălarea regulată a hainelor și a rufelor previne infestarea. Temperaturile $>50^{\circ}\text{C}$, >30 de minuteucid păduchii și lindinile. Păduchii sunt rar întâlniți în Germania, dar sunt posibili în condiții de igienă precară.

Terapia**Tratamentul simptomatic al înțepăturilor:**

Pentru prurit ușor, sunt indicate antihistaminicele aplicate local. Pruritul mai sever este tratat cu glucocorticoizi topici cu potență redusă până la moderată și cu antihistaminice orale (**Cetirizină, Levocetirizină, Loratadină, Desloratadină**). Răcirea cu pachete de gheață este o măsură eficientă imediat.

Dezinfestarea hainelor:

Spălarea hainelor, a lenjeriei de pat, a păturilor sau expunerea la căldură uscată $>50^{\circ}\text{C}$; înghețul ușor este tolerat de păduchi.

- Agenți patogeni transmiși: tifosul exantematic clasic (*Rickettsia prowazeki*), febra de tranșee (*Bartonella quintana*), febra recurentă (*Borrelia recurrentis*).